

diners no arribaven per passar el mes, la teva única filla va fugir un dia amb un estudiant de Filosofia i encara no l'has vista, tu continuaves sense trobar treball i la vida a casa es va fer insuportable, amb baralles i crits continus, vas començar a beure més del compte i finalment feia ja cinc setmanes que la teva dona va marxar. Un dia vas arribar a casa i ja no hi era. S'ho va endur tot, els pocs diners que teníeu, la roba, tot. Només va deixar aquell pot de pastilles que ara fas servir tu també per fugir.

Encara sents la música, però sembla que vingui d'una altra habitació. No sents res, només una gran laxitud, una gran tranquil·litat. Sí. Sembla que serà una mort dolça. El que tu desitjaves. Tot el teu cos sembla surar dintre d'una cambra d'aire, relaxat.

Només els teus pensaments salten d'un lloc a l'altre sense ordre, fent preguntes que ara ja no respona; buscant errors passat, analitzant situacions que es podien haver evitat; preguntant-te si realment vas ser un bon pare i un bon marit. Sí. Creus que sí. Tu les estimaves totes dues, les estimaves de debò i per elles encara faries qualsevol cosa. Però elles no! T'han deixat, van marxar quan més et feien falta, quan més units havíeu d'estar. Una pena, perquè ara ja no tens perquè viure. Aquest món ja no et necessita per res. Sense feina, sense família, sense diners. Què has de fer en aquesta vida? Res. Per això ara estàs així, agonitzant, desitjant morir. Oh, Déu meu! Com és possible que un home arribi fins aquest punt? Al teu cervell només arriba una resposta: els diners. Vivies i treballaves amb un únic objectiu: aconseguir diners per tu i per la teva família, per fer allò que sempre volies fer i tothom t'estimava i t'admirava pels diners que tenies i quan ja no envas tenir, tots aquells que abans eren amics

teus, et van deixar, començant pels de casa. Ningú no et coneixia, ningú no t'ajudava. Sí —penses— és una pena, però al món només manen els diners.

Des de molt lluny escoltes una veu que va desgranant mecànicament uns números, —la ràdio que ja no emet música— dos..., tres..., set..., set..., set..., vint-i-tres, milt set-cents setanta-set. A tu et sona aquest número, oi? És clar! Avui és el sorteig de la rifa i tu vas comprar un número fa uns dies, no te'n recordes? El vas comprar amb les poques peles que encara tenies, potser amb l'esperança de sortir d'aquest cubell d'escombraries on ara estàs ficat i aquest número!, l'estan dient per la ràdio! És el que tu tens! És impossible oblidar un número així!, Déu Sant!, t'ha tocat la rifa! Segurament no et faràs ric, però et treurà de penes durant un temps, i és possible que puguis inclús plantar-te amb negoci! T'has d'aixecar! Tens d'aixecar-te i anar al lavabo, no pots morir ara! Aixeca't!

Intentes moure't però no pots. Els teus braços i les teves cames semblen de plom i no has pogut ni obrir els ulls. A més, s'està tan bé així! Quina tranquil·litat, oi? Ningú no et molesta, no hi ha crits, ni factures, res, només tu. No ara ja no vols aixecar-te, i encara que volguessis ja no podries perquè el teu cervell es va apagant i el teu cos ja no respon.

Ara ja no pots fer res.

Ara ja no perds res. Per tu ja és massa tard.

Ara ja estàs mort.

A. de la Yesa - Alfons Carrasco

2 FP 1 Sanitàries, Nocturn

OPTICA DEL VALLES

C/ GERONA, 9 (GALERIAS POLICLINICA)

GRANOLLERS

TELF - 870 72 59

**ABONARA ~ 2000 Pts ~ AL COMPRAR
UNAS GAFAS GRADUADAS CON MONTURA Y
CRISTALES QUE SUPEREN LAS 10000 Pts.**

**— SOLO SERA VALIDO UN ABONO POR GAFA Y
PERSONA Y SERA IMPRESCINDIBLE PRESENTAR
ESTE ANUNCIO AL EFECTUAR LA COMPRA —**

CADUCA 30-DICIEMBRE-1986